Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

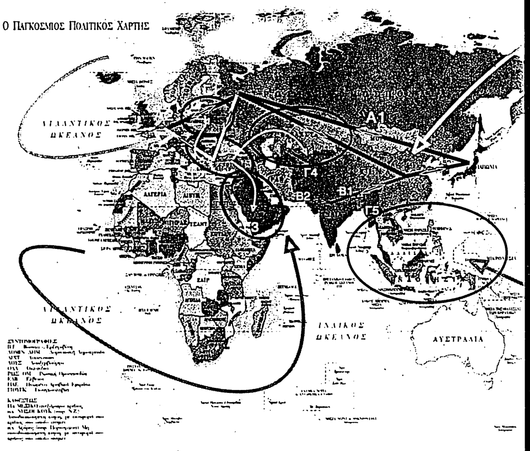

Η Οικουμενική Στρατηγική της Νέας Τάξεως

Α. Εξισορροπητικά Στρατηγικά Τρίγωνα
Α1. Ρωσσία - Ιαπωνία - Κίνα
Α2. Δυνητικό Εξισορροπητικό Τρίγωνο Ευρωπαϊκής Ενώσεως -Ρωσσίας - Βαλκανομικρασιατικού χώρου με τις δυναμικές προεκτάσεις του.
Β. Εξισορροπητικά Δίπολα.
Β1. Κίνα - Ινδία
Β2. Ινδία - Πακιστάν
Γ. Πεδία Επιρροών
Γ1. Ανατολική Ευρώπη
Γ2. Βαλκανομικρασιατικός Γεωπολιτικός Χώρος
Γ3. Μέση Ανατολή
Γ4. Κεντρική Ασία
Γ5. Νοτιοανατολική Ασία
Μ. Δόγμα Μονρόε

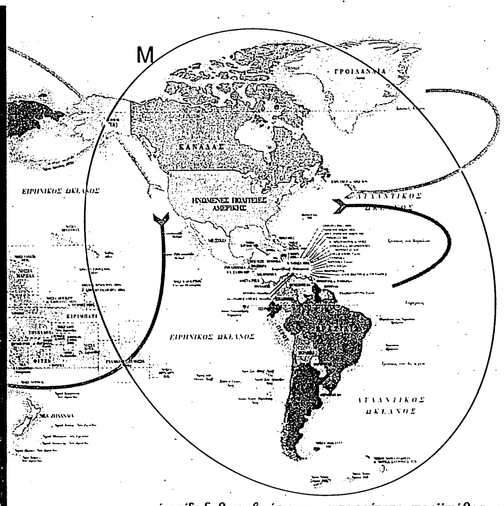

Ο ψυχρός πόλεμος είχε μια καθαρή ψυχρή Νίκη, όχι ολιγώτερο αποφασιστική επειδή δεν ήταν θερμή. Με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ενώσεως οι ΗΠΑ κατέστησαν οικουμενική ηγεμονική δύναμις και ο Κόσμος εισήλθε (για πρώτη φορά μετά την Ρωμαϊκή Ηγεμονία και Αυτοκρατορία) εις φάσι Ηγεμονίας Δυνάμεως αντί Ισορροπίας Δυνάμεων.

Σε Μονοπολικό Σύστημα (και πριν αυτό μετεξελιχθεί εις ενιαία Αυτοκρατορία) ο ρόλος των τοπικών δυναμικών κέντρων ενδυναμούται, ενώ η ταυτότης των εκδηλούται ελευθερωτέρα. Στο Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων ακόμη και ήσσων περιφερειακή διατάραξις του μπορεί να το αποσταθεροποιήσει αν εκλυθούν οι αντίρροπες τάσεις των ισορροπουσών Δυνάμεων.

Αντιθέτως το Ηγεμονικό Σύστημα δεν απειλείται ακόμη και από μείζονες ανακατατάξεις εφ' όσον αυτές από την φύσι του συστήματος δεν είναι δυνατόν να πλησιάζουν σε έντασι το δυναμικό του Κέντρου. Τείνει να αποκατασταθεί έτσι φυσικώτερη τάξις δυαμικής ευσταθείας.

Μια τέτοια φυσική τάξις δημιουργεί τις συνθήκες αρμονικής συνθέσεως των συνιστωσών παραμέτρων. Οταν οι παράγοντες μπορούν να φθάσουν ελεύθερα το μέγιστο και βέλτιστο της λειτουργικότητας των εκλείπει η δυσαρμόνιος ασυμβατότης των που προέρχεται κατά βάσιν από τον τεχνητό περιορισμό της ανεμποδίστου δράσεώς των: μπορούν τότε να συντεθούν κατά το ιδίωμα της φύσεως των και τον βαθμό της οικείας των τελειότητος.

Ετσι το Μονοπολικό σύστημα ευνοεί (ακριβώς μέσω του τονισμού της ελευθέρας δράσεως ανεξαρτήτων κέντρων) την ανάδυσι μιας συνθετικής "κοινής" που συνιστά και την πραγματική οικουμενικοποίησι, πολιτιστική, οικονομική, πολιτική.

Α) Για τον Ελληνισμό η έναρξις της νέας Μονοπολικής Πολιτικοϊστορικής φάσεως εσήμαινε την δυνατότητα αποδείξεως του λειτουργικού δυναμισμού του αφ' ενός σε περιφερειακό επίπεδο (λόγω των ιστορικών πολιτικοθρησκευτικών δεσμών στον γειτονικό γεωπολιτικό χώρο της Ελλάδος) και αφ' ετέρου στον παγκόσμιο χώρο (βάσει της οικουμενικότητος της χρησιμότητός του).

Στην πανσπερμία των καταβολών που ανεμπόδιστα συνηγωνίζοντο στο Ηγεμονικό και εν συνεχεία το Αυτοκρατορικό Ρωμαϊκό "Κοινό της (γνωστής) Οικουμένης", ο Ελληνικός Λόγος έβαλε την μορφωτική του σφραγίδα.

Με το Αμερικανικό Μονόπολο ο Ελληνισμός ήδη εξ αρχής συμπίπτει κατά το συστατικό θεμελιώδες βίωμα της αποτελεσματικής αριστείας: α) Σκοπός κάθε όντος είναι η τελειότης του, ή, κατά την σύγχρονο διατύπωσι, η μέγιστη πραγμάτωσις εαυτού. Η ροπή αυτή ιεραρχείται κατά την διάρθρωσι και τις συνέπειές της σε σύστημα γενικωτέρων και μερικωτέρων "αριστειών" β) Αλλά οι "αρετές" αυτές είναι λειτουργικές: η τελειότης είναι χρήσιμη: η αριστεία είναι αποτελεσματική. Και αυτό ολοκληρώνει την ευδαιμονία της τελειότητος.

Β) Για την Ελλάδα ειδικώτερα επεβάλλετο ιδίως στην νέα Μονοπολική Τάξι του Παγκοσμίου Συστήματος να αναπτυχθεί ένα Δόγμα Συνολικής Εθνικής Στρατηγικής επί της εξής βάσεως:

1) Δυναμική τοπική και περιφερειακή στρατηγική οργανώσεως του οικείου ΒαλκανοΜικρασιατικού γεωπολιτικού χώρου με τις φυσικές του προεκτάσεις (Μια ρεαλιστική τέτοια στρατηγική σημαίνει υπό τις περιστάσεις πρωτίστως δημιουργική ενεργοποίησι και ισχυροποίησι και εναρμόνισι δύο αξόνων -κλειδιών Αθηνών - Αγκυρας και Αθηνών - Βελιγραδίου).

2) Οξύς συντονισμος της Στρατηγικής (1) και της συνολικής διαρθρωμένης Εθνικής Στρατηγικής προς το Αμερικανικό Ηγεμονικό Μονόπολο. Το τοπικό και περιφερειακό πεδίο πρέπει να συνεργεί προς το Οικουμενικό δυναμικό πεδίο για να μεγιστοποιηθεί η αποδοτικότης του. Η συγκεκριμένη διαμόρφωσις εξάλλου του οικουμενικού πεδίου στην δεδομένη περιοχή εξαρτάται από την φύσι και αποδοτικότητα του εγκαθιδρυομένου τοπικού πεδίου ως προς την οργανική εναρμόνισι των Ηγεμονικών και τοπικών ζωτικών συμφερόντων.

3) Το (1) είναι αρρήκτως συνδεδεμένο με το (2). Γενικώς η γεωστρατηγική ανάλυσις πρέπει να είναι ενιαία. Δεν νοείται χωριστή αντιμετώπισις των διαφόρων θεμάτων, ή και αντιμετώπισις δέσμης ολοκλήρου σχέσεων καθ' εαυτής (π.χ. το Κυπριακό συνδέεται με την ισχύ των όρων αποστρατικωποιήσεως των Συνθηκών Λωζάνης και Παρισίων, το θέμα της υφαλοκρηπίδος με το Κυπριακό και με το ζήτημα των

Τα Εξισορροπητικά Στρατηγικά Τρίγωνα αυτορυθμίζονται σε μεγάλο βαθμό με τις αντίρροπές τάσεις των και επομένως απαιτούν μικρότερη αναγκαία παρέμβασι της Ηγεμονικής Δυνάμεως για την συμβατή με το Οικουμενικό Πεδίο ευστάθειά των.

Αντιθέτως τα Εξισορροπητικά Δίπολα χρησιάζονται μονιμώτερη και εντονώτερη παρέμβαση της Υπερδυνάμεως για τον έλεγχο της συμβατής ευσταθείας των.

Το Ανατολικό Εξισορροπητικό Τρίγωνο Α1 χρειάζεται το συμμετρικό Δυτικό Τρίγωνο Α2. Στρατηγική προτεραιότης των ΗΠΑ συνεχώς θα είναι η οργάνωσις του Βαλκανομικρασιατικού πεδίου ως τρίτου πόλου, καταλλήλως ενισχυομένου, του Α2, με εγγενή δυναμική επιρροών προς Βορρά (Ανατολική Ευρώπη) και Ανατολή (Καύκασος, Κεντρική Ασία, Μέση Ανατολή). Η Τουρκία αποτελεί δεδομένη ισχυρή εστία τέτοιας στρατηγικής με μείζονα και όλο εν μεγαλύτερο διαμορφούμενο ρόλο. Το Συνεργειακό Τρίγωνο Αθηνών - Αγκύρας - Βελιγραδίου είναι η ισχυροτέρα και, υπό τους ισχύοντες τοπικούς συσχετισμούς, επωφελεστέρα γιά την Ελλάδα αρχή οργανώσεως του σχετικού Γεωπολιτικού πεδίου, αρκεί, βεβαίως, η χώρα να αυξήσει τις ικανότητες ισχύος της και να αρβρώσει ρεαλιστική, βαθυγνώμονα συνολική στρατηγική - αιτούμενα που η ηγετική αναξιοκρατία αποδεδειγμένα αδυνατεί να επιτελέσει.

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ & Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

βραχονησίδων κ.λ.π. Επί πλέον τα Ελληνοτουρκικά σχετίζονται με το Σκοπιανό ζήτημα, αυτό με τις Ελληνοσερβικές σχέσεις κ.ο.κ) Κατά μείζονα λόγο δεν μπορεί να συλληφθεί περιφερειακή στρατηγική ασύντακτος προς τα πραγματικά γεωπολιτικά, ζωτικά συμφέροντα της Ηγεμονικής Δυνάμεως στην περιοχή.

4. Η Ευρωπαϊκή Ενωσις δεν ασκεί κυρίαρχο επιρροή στην περιοχή και δεν είναι η πρώτη στρατηγική προτεραιότης της Ελλάδος. Για να είναι η συμμετοχή της χώρας στην Ε.Ε. πράγματι και όχι ονόματι ισότιμος πρέπει να αξιοποιούνται και πολλαπλασιάζονται οι οικείες της δυνατότητες με τον ορθό περιφερειακό και οικουμενικό συνδυασμό.

Η συμμετοχή της Ελλάδος στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και ολοκληρώσεως γίνεται από θέσεως ισχυος όταν έχουν επιτευχθεί οι όροι (1) και (2).

Ενώπιον των κοσμοϊστορικών ευνοϊκών αυτών συνθηκών η Ελληνική Ηγετική Αναξιοκρατία με πομπική επίδειξι θριαμβικής ανικανότητος έχει αποτύχει όχι μόνον να ανταποκριθεί στην μείζονα πρόκλησι των καιρών, όχι καν να αποκαταστήσει ενεργό την δυναμική της Ελληνικής ταυτότητος, αλλά και να αρβρώσει έστω μια στοιχειωδώς συνεπή και επιτυχή διαχειριστική πολιτική διατηρήσεως της ταυτότητος ως παρακαταθήκης μελλοντικής ενεργοποιήσεως.

Η ιστορική πρόκλησις προς την Ελλάδα και τον Ελληνισμό ήταν (και παραμένει όσο, και κατά το μέτρο που διαρκούν τα κενά. Ισχύος και η συμπαρακολουθούσα ρευστότης στρατηγικών και πολιτιστικών δομών) ωα συγκλίνη και να συμπέσει η δυναμική της ταυτότητος του Ελληνισμού προς την διαμορφούμενη δυναμική του Ηγεμονικού Οικουμενικού πεδίου. Εις την μοναδική προηγουμένη περίπτωσι μονοπολικού συστήματος, την Ρωμαϊκή Ηγεμονία και Αυτοκρατορία, ο Ελληνισμός συνήργησε χωρίς αναστολές με την Ρωμαϊκή Δυναμική εις συγκρότησι και διατήρησι Ενιαίου Οικουμενικού Συστήματος και της Κοινής Ειρήνης αφού. προηγουμένως κατά τους Ελληνιστικούς χρόνους είχε διευρυνθεί, ώστε να περιλάβει με αμφίδρομες αφομοιωτικές διαδικασίες την ισχυρή γονιμότητα κάθε συστατικού μέρους της ευρυτέρας γεωπολιτικής ενότητος της προσεχούς και επέκεινα Ανατολής χωρίς αποκλεισμούς. Η Μεγίστη Ευκαιρία επαναπαρουσιάζεται κατά την ευδαίμονα συγκυρία του παρόντος. Οι παραμορφωτικές αγκυλώσεις του Ευρωπαϊσμού χαλώνται και οι τεχνητές, αφύσικες διαρθρώσεις του αποδομούνται. Τα αυτά κατ' ουσίαν φαινόμενα συμβαίνουν στον Πνευματικό και τον Στρατηγικό τομέα, όπου Ιδεολογικά κενά Ισχύος και Γεωπολιτικός Μεταμορφισμός αντιστοίχως απελευθερώνουν την αστρέβλωτη δράσι κάθε ενεργειακού δυναμικού, απαραίτητη προϋπόθεσι μιας αβιάστου εναρμονίου συνθέσεώς των. Πολιτισμός, Πολιτικοϊστορική Στρατηγική και Οικονομία αρχίζουν να αναδεικνύουν επιτέλους την ίδια θεμελιώδη μορφή, προανάκρουσμα και ευαγγέλιο συγκροτήσεως μιας επί μακρόν αναμενομένης νέας συνθέσεως της ανθρώπινης λειτουργικότητος και αναγεννημένης ολοκληρώσεως της οντότητος του ανθρώπου. Η υπερτάτη αξία του Ελληνισμού έγκειται εις την δυνατότητά του να παράσχη το βιωματικό και εννοιολογικό οργανικό πλαίσιο για αυτή την σύνθεσι και ολοκλήρωσι, στην οποία εκάστη των διαφόρων δυναμικών που συνιστούν το όλο πεδίο ευρίσκει το κατάλληλο έδαφος γαι την πληρέστατη ανάπτυξί της, και την μεγιστοποίησι της προσφοράς που η οικεία φύσι της ταυτότητός της επιδέχεται. Ο Ελληνισμός ήταν πάντοτε άφθονος, και με τις δύο έννοιες της λέξεως, ακένωτος και ευεργετικός, όπως το Αγαθό του Πλάτωνος. Η στενόχωρος αντίληψις του Ελληνισμού ως ασύνδετης, εσωστρεφούς μονομέρειας αμαυρώνει την ισχύ και, άρα, την αποτελεσματικότητά του, εκπορεύεται δε από την ανομολόγητη συνείδησι της Νεοελληνικής ασθενείας. Το Ελληνικό ιδεώδες της αυτάρκειας δεν υποδηλώνει δίωμα κλειστού συστήματος ανεπικοινωνήτου προς άλλες παραμέτρους του φυσικού περιβάλλοντός του, αλλά εκφράζει την υπερχειλίζουσα προσφορά της τελειότητος, το ατέρμον ενεργειακό δυναμικό της παγκρατούς γονιμότητος.

Ετσι ελειτούργησε ο Ελληνισμός για την Ανατολή, τον Μακεδονικό επεκτατισμό, το Ρωμαϊκό Imperium, την Χριστιανική αποκάλυψι, για το Ισλάμ ακόμη, την πρώτη (Μεσαίων) και την δευτέρα (Αναγέννησις και Μεταρρύθμισις) επίσης φάσι του Ευρωπαϊκού πολιτισμού. Το βέλτιστο της χρηστικότητάς του ο Ελληνισμός απέδωσε υπό τις συνθήκες ελευθέρας επικοινωνίας της Ρωμαϊκής Ηγεμονίας, οπότε και εμόρφωσε την ιδεολογική και πρακτική ταυτότητα της Αυτοκρατορίας, όπως και την Ορθόδοξο Αλήθεια της διαδόχου Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Πάλιν η παγκόσμιος χοάνη της Αμερικανικής Ηγεμονίας καλεί εις αποφασιστική προσφορά περιουσίας. Μέγα έργο πρόκειται του Ελληνισμού, εάν όντως ζη και δύναται, και στέφανος μεγάλου κατορθώματος πλέκεται. Εάν όρως τον εκφράζει, φευ, η Ελληνική Ηγετική Αξιοκρατία, με τις πομφόλυγες της μεγεθολογίας της και την αχαλίνωτη αερολογία της, τότε ο Ελληνισμός αποτελεί μουσειακό έκθεμα πάλαι ποτέ μεγαλείου. Η Αμερική έδρασε ήδη ως liberatrix mundi: οι αποστεωμένες δομές εθραύσθησαν και τα λείψανά των κείνται άκλαυστα: οι αρτηριοσκληρωτικές διαδικασίες μπορούν να παραμερισθούν.

Απομένει να συντελεσθή η renovatio mundi, και να διευκρινισθή η κυρίαρχος ουσιαστική σύστασις της νέας καταστάσεως, όταν αποκρυσταλλωθή.

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΝΔΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ

Η Ρωσική επέκτασις προς Νότον στην Κεντρική και Νότιοκεντρική Ασία. Παρασημειούται ο χρόνος προσκτήσεως κάθε περιοχής. Αριστερά, εμφαίνεται ο χωρισμός (1907) σε ζώνες επιρροής της Περσίας μεταξύ Ρωσίας και Αγγλίας (και με ενδιάμεσο ουδετέρα ζώνη). Η υπόθεσις του Αφγανιστάν (1979) αποδεικνύει τη συνέχεια των γεωπολιτικών στρατηγικών . Η κατάρρευσις της Σοβιετικής Ενώσεως επαναφέρει την κατάστασι στην προ της Ρωσικής επεκτάσεως περίοδο.